

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φι. Δ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπερὶθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς. Ὁφείλουσι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὑποῖον ἀπὸ δωδεκά ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Μετὰ ἀμαξοστοιχία τοῦ Ἀνατολικοῦ σιδηροδρόμου ἐξοτροχιάσθη, τῶν βουλγάρων ἐπαναστατῶν καταστρεφάντων διὰ δυναμίτιδος μέρος τῶν τροχιῶν καὶ μίαν γέφυραν, γράφει ἡ «Βιενναία Γενικὴ Ἐφημερίς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ. Ὁ κρότος τῆς ἀποπείρας ταύτης, προερχόμενος ἐκ τόπου πολλῶ ἐγγυτέρου ἢ αἱ βρονταὶ τῶν τηλεβόλων τοῦ Ἰαπωνορωσικοῦ πολέμου, στρέφει τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, πάλιν πρὸς τὴν Βαλκανικὴν. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀφνηθῇ ὅτι ἀπειλητικὰ νερὰ ἐπεφάνησαν ἀπὸ τινος ἤδη χρόνου, ὅτι οἱ πολιτικοὶ μετεωρολόγοι δὲν παρέλειψαν νὰ ὑποδείξωσι τὸν κίνδυνον, καὶ ὅτι ἡ τελευταία αὕτη δυναμιτιστικὴ ἀπόπειρα δὲν εἶνε ἡ πρώτη προαγγελία τὴν ἐπικειμένην θύελλαν ἀστραπή. Πρότερον ἤδη συνέβησαν προστριβαὶ καὶ συγκρούσεις μεταξὺ Τούρκων καὶ Βουλγάρων ἐβεβαιώθη ἡ βαθμιαία ἐπανάληψις τοῦ ἀγῶνος τῶν ληστρικῶν στιφῶν. Νῦν ὅμως, ὅτε δις ἤδη ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἡ δυναμίτις, οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ περὶ τούτου, ὅτι οἱ Κομιτατζήδες εἶνε ἐτοιμοὶ νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ὑπανεμουτικὴν ἐργασίαν τῶν καὶ νὰ θέσωσι πάλιν εἰς ἐνέργειαν πάντα ἀθέμιτα μέσα. Τοῦτο εἶνε σοβαρώτατον σύμπτωμα μαρτυροῦν, ὅτι ἡ ἐν τῇ Βαλκανικῇ κατὰστάσις τῶν πραγμάτων εἶναι τοσοῦτον σοβαρὰ, ὅσον κατέστη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἡσυχία βεβαίως οὐδέποτε ὑπῆρξαν οἱ Βούλγαροι λησταντάρται, καὶ τὴν προσφιλεῖ των συνήθειαν τοῦ νὰ μεταπειθῶσι καὶ προσηλυτίζωσι διὰ μαχαίρων καὶ περιστρόφων καὶ δυναμίτιδος καὶ ἐμπρησμῶν τοὺς ἄλλως φρονούντας οὐδαμῶς παρήτησαν οὐδὲ κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ἡσυχίας καὶ γαλήνης. Μόνον ἔστρεφον τὴν ἐνέργειάν των ἐπὶ τινὰ χρόνον ἀποκλειστικῶς κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ τῆς Μακεδονίας πληθυσμοῦ καὶ ἀφινον ἡσυχους τοὺς κυρίους τῆς χώρας, τοὺς Τούρκους. Καὶ παρῆιγε μὲν ὁ τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν ἑλληνικῶν μικροπόλεμος ποῖαν τινὰ ἐνόχλησιν διότι εἰς τὴν ἐκρυθμὸν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὰς ἀπαύστους διαμάχας τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν τῆς Βαλκανικῆς εἶνε ἡδη ἀπὸ πολλοῦ εἰθισμένη καὶ ἐξωκειωμένη ἡ Διπλωματία, ἐπειδὴ δὲ μετὰ βεβαιότητος ἐπιστεύετο, ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδένα πόλεμον θὰ προκαλέσῃ, ἐνεκα τῶν συμβαμάτων τούτων, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματία ἠτένιζε μεθ' ἱκανῆς ἀδιαφορίας καὶ ψυχικῆς ἀταραξίας πρὸς τοὺς διαπληκτιζομένους. Τσαύτη διαγωγὴ δὲν εἶνε ἴσως ὀρθή, ὅταν τις φροντίζῃ περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἡ ἀδιαφορία αὕτη δύναται βαρέως νὰ τιμωρηθῇ ἡμέραν τινά· ἀλλὰ τίς φροντίζει περὶ τοῦ μέλλοντος μᾶλλον ἢ περὶ τῆς σήμερον ἡμέρας; Ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν ἡσυχίαν κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν!», —εἰς τοῦτο συγκεφαλαιεῖται ἡ ὑψίστη διπλωματικὴ σοφία τῶν καθ' ἡμᾶς!.. Ἀλλ' ἡδη ἄρχονται οἱ κομιτατζήδες πάλιν τοῦ

κατὰ τῆς Τουρκίας ἀγῶνος καὶ πρὸ πάντων ἀγωνίζονται, ὅπως διὰ παντὸς μέσου ματαιώσωσι τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον. Εἶχον ὑποσχεθῇ νὰ μείνωσιν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἡσυχοὶ ἠθέλησαν νὰ ἀφήσωσιν ἀδιατάρακτον ἔργον τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἵνα μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐνέργειάν των ἡ ἀποτυχία. Ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη τῆς φειδούς τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἔργου ἐκ μέρους τῶν Κομιτατζήδων φαίνεται ὅτι ἔληξεν ἤδη· τοῦλάχιστον μερίς τις τῶν ταραξιῶν φαίνεται φαίνεται φρονούσα, ὅτι ἀνέγκη ν' ἀρχίσῃ πάλιν ἡ ἐργασία τῶν συνομοτῶν. Κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν οὐκ ὀλίγον συνετελεῖ καὶ ἡ ἐξασθένεισις τοῦ γοήτρου τῆς Ρωσίας εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ παρὰ τῆς ἐπιχειρηματικωτάτοις καὶ πρὸς πᾶν εἶδος ἀγῶνος καὶ ἀνταρσίας ἐτοιμοτάτοις καὶ προθυμοτάτοις τῶν Βαλκανίων τὴν ὁρεξίν καὶ τὴν πρὸς τὰς μεγάλας πράξεις, ὁ φόβος, ὃν ἐνέπνευσεν αὐτοῖς ἡ Ρωσία, ἐγένετο μικρότερος, ἀναλόγως δὲ μείζων κατέστη ἐν αὐτοῖς ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἐπιθέσωσι τέρμα εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων κατὰστασιν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

22 Ἰουνίου 1904.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 19ης Ἰουνίου (ε. ε.) ληστὰὶ περὶ τοὺς 15 παρουσιάσθησαν εἰς τὸ ἐν Λαχανοκαστρῷ τοῦ Πωγωνίου χάνιον τοῦ Γιαννίτικου Κότα καὶ ἐζήτησαν ψωμί. Ἐπῆραν 15 περίπου οκάδας ἀρκετὸν τυρόν, τρία ζεύγη τσαρουχιῶν, ὀλίγον ρακὶ καὶ τινὰ ἄλλα μικρὰς ἀξίας πράγματα. Τὰ χρήματα ἅτινα εὗρον εἰς τὸ τσεκμετζέ, περὶ τὰ 120 γρόσια, ἐπιστράφησαν εἰς τὸν ἰδιωτὴν ὅλον τὴν εὐγένειαν· αἱ ἀρχαὶ εἰδοποιήθησαν. Ὡμίλου δὲ τὴν ἑλληνικὴν καὶ λέγονται Χριστιανοί.

Μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται ὅτι καὶ ὁ Μωχαμὲτ βέης Κλεισουράς ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ περὶ τοὺς 50 Τουρκαλβανούς ἐξῆλθεν ἀνὰ τὰ ὄρη, ὡς κλέπτῃ καὶ ἐκδικητῇ κατὰ τοῦ Μελικ βέη ἄλλου ἐχθροῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐνθ' ὁ Μωχαμὲτ βέης ἦτο εἰς κυβερνητικὴν θέσιν ὁ Μαλικ βέης ἦτο κλέπτῃς.

Εἰς ταῦτα ἂς προσθέσωμεν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλουσι ἐπέλθῃ ὡς ἐκ τῶν εἰδήσεων τούτων τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, τακτικά τε καὶ ἄτακτα, χωροφυλακὴ, ζαπτιέδες, νιζήμιδες καὶ κυβερνητικαὶ ἀνακρίσεις καὶ ἔχετε ἰδέαν τί ὑποπείρου, ὅστις ὡς ἐκ τοῦ θρηισμοῦ εὐρίσκειται εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐκτεθειμένος εἰς παντὸς εἶδους κατὰπίσεις, ἐνθ' ὁ εὐπορὼν κάτοικος ὅστις διὰ τοῦ ἰδρώτος ἐσχημάτισε μικρὰν τινὰ περιουσίαν διατρέχει τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων καὶ ζῇ ζῶν λαγωῦ. Ἐλπίζομεν εἰς τὴν σύντονον μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταδίωξιν τῶν ἀναφανέντων κακοποιῶν στοιχείων καὶ πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἐπαπειλουμένων ληστοπραξιῶν κατὰ τοῦ φιλησυχίου πληθυσμοῦ.

Εἰς Κουκουλιούς ἐφάνησαν 5-6 ἄνθρωποι καὶ ἐπῆραν ψωμί. Τί σύμπτωσις αὕτη· ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα ἐκ συνθήματος ἐξεχύθησαν εἰς τὸν ἀτυχῇ τόπον. Ὁ θρηισμὸς ἤρξατο ἀλλὰ πότε θὰ ἀλυνίσωσιν οἱ κάτοικοι; τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ δεκάτου τὸ ὅποιον μόλις περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου εἶνε δυνατόν νὰ πωληθῇ καὶ ὅμως οἱ κάτοικοι τιμωροῦνται τὴν τι-

μωρίαν τοῦ Ταντάλου, νὰ ἔχωσι σῆτον εἰς τὰ ἀλώνια καὶ νὰ πεινώσιν.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

27 Ἰουνίου.

«Καὶ παπᾶς ἐγεινεις Βάτο, ἔτσι τὸ ἔφερε ἡ κατάρα.» Ἡ παροιμία αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τὸν ἄσπιν ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν χειροτονηθέντα εἰς ἱερέα κ. Δ. Σεκαρῶν. Ὁ κ. Σεκαρᾶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκρημάτισεν ὡς διδάσκαλος καὶ ὡς γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας τῶν Σχολείων. Τόρα διὰ τῆς εἰς ἱερέα χειροτονίας του διορίσθη πατριαρχικὸς ἐξαρχος Μετσόβου, μετὸν διορισμὸν του ὅμως τοῦτον ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως τῆς Ἐφορείας ἐνθα ἦτο ὁ μόνος κατάλληλος διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. Ὡς Ἐξαρχος εἶμαι τῆς ιδέας ὅτι θὰ ἀποτύχῃ διότι ὁ χαρακτήρ του εἶνε πλασμένος δι' ἄλλην ἐργασίαν· ἱκανὸς ἐξαρχος ἦτο μόνον ὁ πρόην τοιοῦτος κ. Βενέδικτος Βοΐλας ἀλλ' αὐτὸς ὁ εὐλόγημένος δὲν ἤμπορούσε νὰ κρατήσῃ τὰ νεῦρά του. Ὁ κ. Σεκαρᾶς ἀπὸ τὴν ἀρρώστωσιν τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὸ περὶ τὸν κ. Τζεαννόπουλον κόμμα ἀπεφάσισεν εἰς τὰ γωράματα νὰ φορέσῃ καὶ ράσα ἀκόμη, κατὰ πόσον ὅμως θὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν του ὁ καιρὸς ὁδήγῃ. Μέχρι τοῦδε οἱ ἐξαρχοὶ ὑπηρετοῦν ἀμισθὶ ἀπὸ τοῦδε θὰ πληρώνωνται τεσσαράκοντα πέντε λίρας ἐτησίως. Ὡστε μετὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ μετὰ τὰ τυχερὰ θὰ ἱκανοποιῖται ὁ ἔξαρχος ἀρκούντως. Ὁ νέος ἐξαρχος ἕως τὸρα μᾶς εὐχαριστεῖ μετὰ τὸ διάβασμά του διαβάσει πολὺ καθαρά. — Ἐφέτος ἀρκετὸς κόσμος ἦλθεν ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἰδίως κτίσται. — Ἡ ληστεία παίρνει καὶ δίνει εἰς τὰ περίεξ τοῦ Μετσόβου, αἱ κοσιάδες ξεσποῦν εἰς τὰ μανδριά καὶ τοὺς τομποαναράιους. Ἐξοχὴ δὲν εἰσεύρομεν τί πρᾶγμα εἶνε. — Ὁ καϊμακάμης μας Ἰμβραῆμ Σαμῆ βέης μετετέθη ἐντεῦθεν καὶ ἀντ' αὐτῶν ἔρχεται ἄλλος ὀνόματι Μεχδῆς Ταγιάρ ἐφένδης.

Η ΚΟΡΥΤΣΑ

Ἡ ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου τόφως ἰδοῦσα «Ἐκθεσίς τῆς κατὰστάσεως τοῦ Λάσου τῆς ὁμογενοῦς Κοινότητος Κορυτῆς» ἀναγράφει σεμνὴν χρεῖαν εὐεργετῶν. Οὕτως ὁ ἀείμνηστος Δημήτριος Τσίτσικας κατέλιπε 3,000 λίρας κατατεθείσας εἰς τὴν Ἑθνικὴν τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν. Ἐκ τούτων οἱ τόκοι τῶν 2000 λιρῶν τοῦ κληροδοτήματος διατίθενται πρὸς ὑπανδρείαν πτωχῶν κορασιῶν, οἱ δὲ τόκοι τῶν 1000 λιρῶν εἰς ἐλὲν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ πρὸς ἀγορὰν βιβλίων διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας. Ἐπίσης ἐκκληροδότησεν ἑτέρας 5000 λίρας αἰγυπτιακὰς πρὸς ἴδουσιν καὶ συντήρησιν ἑλληνικοῦ ἐν Κορυτῇ γυμνασίου. Ἐτερος εὐεργετὴς ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Ἀδάμ, ἐκκληροδότησεν ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κίνητην τε καὶ ἀκίνητον, ἀνερχομένην εἰς 10,000 λίρας αἰγυπτιακὰς πρὸς ἴδουσιν καὶ συντήρησιν ὀρφανοτροφείου ἐν Κορυτῇ. Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποθιώσας ἀείμνηστος Κωστᾶκης Δούρος διέθετο ὑπὲρ τοῦ Λάσου 1000 φράγκα. Ὁ ἀείμνηστος Ἀθανάσιος Βάτλε ὑπὲρ τοῦ Λάσου κατέλιπε 3,000 φρ. Ἐπίσης ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Σωτήριος Ἀβραάμ. Νάτσας 50 λίρας

ὅπως καὶ ἀνέκοιτος 80 λεπτά.

— — — — —

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀνεχώρησαν εἰς τὰς κοινὰς Δουρακίωνος ὁ διευθυντής τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου κ. Ι. Δουμάς, ὁ ἀνεχώρησε εἰς τὴν Ἰωνάνην ὁ κ. Ἀναστάς, ὁ ἀπῆλθε μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ θυγατρικοῦ του.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κορινθίου ὁ κ. Πατερίτης Βουγάς καὶ διὰ Κέρκυρας ὁ κ. Χρῆςτ. Βολογιάννης.

— Ἐπελθόντων οἱ γάμοι τοῦ αὐτοκράτορος γυναικὸς Θεοδ. Μάρκου μετὰ τῆς παγκύλου θαλασσίας κόρης Ἐλισάβετ Ρώμπερ. Τὰς πλείονς ἐνθέρους καὶ τὰς πλείονς εὐκαίνας εὐχὰς μας εἰς τὸ ταπεινὸν κυμαρὶ.

— Ὁ κ. Τάκης Βαλοκώστας υἱὸς τοῦ ἱατροῦ κ. Εὐκλ. Βαλοκώστα, ἀποπεράτωσας ἑστέος τὰς ἐν τῇ νηπτικῇ σχολῇ σπουδὰς αὐτοῦ ἐξῆλθε μετὰ τὸν πρῶτον καὶ κατετάχθη εἰς τὰ ναυτικὸν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ σημαιοφόρου. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Περικλῆς Τρόπαιος εἰς τὸ ναυτικόν, πρὸς λύπην καὶ τὸν φίλον μας ρομολόγον, καλῶς δὲ ἤλπις σηματοφόρος κατέστη ἀπὸ τοῦ Σωφρόνους.

— Ἦ μιστὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀνάστημα κόρη τοῦ κ. Κ. Φιλίμου Ζωῆς ἤρπτευσεν εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀρσενικῇ ἐκτετασθῆς αὐτῆς, οὐκ πάντως, καὶ πᾶν μεταβαίνει εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην. Ἠρτίστευσεν ὡσαύτως καὶ ἡ ἑτέρα αὐτῆς ἀδελφὴ Εὐδοκία. Τὰς συγγαίους μὲν ἀμνηστέας.

— Ὁ ἐν Κορίνθῳ κ. Ἀ. Χρηστάκης διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς διωρίσθη βοηθὸς ἐν τῇ Ἀστυλινικῇ.

— Χθὺς ἀπεβίβασεν ἐνταῦθα ὁ ἐκ Κορίνθου ὁρμώ

μενος Π. Τόδουλος έμπορεύμενος από έτων ένταυθα συνεταίρος και γαμβρός επ' αδελφῇ του γνωστοῦ κ. Πέτρου Μ. Βάκα. Ούτε τῆς έπιστήμης ἢ περιθαλψῆς ἢ τῆς ἐξήσκῆς διὰ τῶν ἐξοχωτέρων τῶν Ἀθηνῶν ἱατρῶν, οὔτε αἱ περιθαλψῆς τοῦ κ. Βάκα τοῦ θρηνοῦντος πολύτιμον σύντροπον ἔσχυσαν νά ἀνακόψωσι τὸν θάνατον τοῦ ἀγαθωτάτου Κονιτσιώτου. Εἰς τὴν κηδεῖαν παρέστησαν ἅπαντες οἱ ένταυθα πάροικοι Κονιτσιῶται και πολλοὶ ἔμποροι Ἀθηναῖοι, γνωστοὶ τοῦ κ. Βάκα τοῦ καὶ βαρυπενθοῦντος ἰδία.

Μ. Δ. Ἀλεξάνδρειαν. Ι. Κορ. Ἡράκλειον. Α. Κ. Βόλον. Ε. Π. Τεργεστήν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Ν. Δ. Ἰάσιον. Σὰς ἐγράψαμεν.

ΤΟ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΟ ΤΟ ΠΟΥΛΙ ΕΡΩΤΑΕΙ ΤΟ ΠΟΥΛΙ Τ' ΑΣΚΛΑΒΩΤΟ

Στέχοι δημῶδεις.

Πουλί μου διαδατάριχο,
Καὶ κοσμογυρισμένο,
Ἄχ, στὸ κλουβί μου ζύγωσε,
Καὶ πές μου τί νά γείνω!

Πουλί, γιὰ σὲ τόσαις μυρτιαῖς
Γιὰ σ'ένα τόσα δάση,
Τόσοι γιὰ σὲ κελαοιδισμοί...
Γιὰ μένα μαύρη σκίσι!

Ἐσὺ γυρίζεις σ'τὰ βουνά,
Κ' ἐγὼ σ'τὴν ἀλυσίδα...
Τέσσαρους χρόνους καρτερῶ,
Καὶ προκοπὴ δὲν εἶδα.

Πότ' ἕνα χέρι σπλαχνικὸ
σπαράττει τὰ δεσμά μου,
Τόσο ποῦ φτερουγιάζομαι
Νά βγῶ στὰ πατρικά μου.

Πότ' ἄλλο χέρι φθονερό,
Τὸ σύρτη μου κομπώνει,
Σφίγγει καλὰ τὰ σίδερα,
Τὰ κάγκελλα διπλώνει

Κι' ἀκούω χτυπαῖς, κι' ἀκούω χαραῖς,
καὶ κοσμοπανηγύρι,
Ἀκούω νά μοῦ φωνάζουνε
Στὸ κάθε παραθύρι.

«Καλὰ νά πάθης, ἀπιστο
»Ποῦ λευτεριά γυρεύεις!
»Ὅσαις φοραῖς τὴ νειοετῆς
»Τὴν πλάσι ἀνακατεύεις.

»Κι' ὅλο τσιμπᾷς κι' ὅλο δαγκᾷς
»Τῆς φυλακῆς τὴ θύρα,

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἄλλοτε παρήχθη ἀμφισβήτησις τις περὶ τῆς ἀληθοῦς ὡς πρὸς τὰ ἐλληνικὰ πράγματα σχέσεως τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 2 (14) Σεπτεμβρίου 1829, συνομολογηθείσης μεταξύ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, συνθήκης. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τῆς συνθήκης ταύτης ἀναγινώσκουμεν, ὅτι ἡ Ὑ. Πύλη ἀποδέχεται τὰς πράξεις τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τῶν τριῶν Δυνάμεων. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πράξεις τῶν τριῶν Δυνάμεων, οὐδεὶς ἔτι εἶχε γίνεαι λόγος περὶ τῆς ἐντελοῦς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν δυνάμεθα ἀναμφιβόλως νά εἰπώμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει τὴν ἐντελὴ αὐτῆς ἀνεκαρτησίαν εἰς τὴν ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκην.

Ἄλλ' ἀφ' ἐτέρου ἐπιτρέπεται ἀρά γε νά ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι ἡ συνθήκη αὕτη ὑπῆρξεν ὅλως περιττή, ἄσκοπος καὶ ἀτελεσφόρητος ὡς πρὸς τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ὀφείλει ἐνεκα τῆς συνθήκης τούτης ἰδιάζουσαν πρὸς τὴν Ρωσίαν εὐγνωμοσύνην, ἀνάλογον τῆς ἰδιαίτερας εὐγνωμοσύνης, ἣν ὁμολογεῖ πρὸς μὲν τὴν Ἀγγλίαν, ἐνεκα τῆς ὑπὸ τοῦ αἰμυνήστου Κωδριγκτῶνος διαταταχθείσης ἐν Πύλῳ ναυμαχίας, πρὸς δὲ τὴν Γαλλίαν, ἐνεκα τῆς ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στρατείας τοῦ στρατάρχου Μαιζώνος,

Διὰ νά διευκρινισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀρκεῖ νά ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀναγνώστου τὴν τότε κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, καὶ μετὰ τὴν βαρεῖαν πληγὴν τὴν κατενεχθείσαν εἰς τὴν ναυτικὴν αὐτῆς δύναμιν ἐν Πύλῳ, τῇ 8 (20) Ὀκτωβρίου 1827, ἐπέμενε μὴ ἀποδεχομένη τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μεσιτείαν τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου καὶ ἐξακολούθουσα τὰς ἐχθροπραξίας αὐτῆς. Κατὰ Ὀκτωβρίον τοῦ 1828 ἔτους, ὁ Ἰβραὴμ πασᾶς ὑπεχρώθη ὑπὸ

»Μόλο ποῦ ἔξερεις, πονηρό,
»Τ' ἔχει γραμμένο ἡ Μοῖρα.
»Δὲν σούπαν' ἡ δὲν σούπαν' δυὸ
»Ποῦ ἂν ἔγῃς ἐσὺ εἰς τὰ δάση
»Θὰ καταβῶναι δράκοντες,
»Κι' ὁ κόσμος θὰ χαλάσῃ;
»Νερὸ δὲν τ' ἀποζήτησες.
»Κεχρὶ σοῦ τὸ διπλόνω,
»Καὶ ἂν σὲ βαρύνῃ τὸ κλουβί,
»Κι' αὐτὸ σοῦ τὸ χρυσόνω.»
Ἐπὺ πουλάκι ἀσκληδάτω,
Πῶχαις φωλιᾷ, καὶ αἰτέρι,
Πές μου τὸ πρῶτον ἢ ἄγαπῶ,
Ἢ τὸ στερνὸν τὸ χέρι;

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν Ἀθῆναις

Υποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. — Ἀναιγμα τρεχουσίων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ένταυθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσιν παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις	εἰς πρώτην ζήτησιν	3	ο)ο
οὐς εἰς τραπε-	μετὰ τρεῖς μῆνας	3 1)4	ο)ο
ζογραμμάτια	» ἔξ »	3 1)2	ο)ο
πληρώνουσα	» ἐν ἔτος	4	ο)ο
τόκον :	» 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5	ο)ο	

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ

Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ καταθέσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο)ο.

Ταμειυτήριο. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο)ο.

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο)ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μνηναίας πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὁλοκληροῦ τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ νά ἐμβάσωσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ κ. Μ. Δηλιγιάννῃ, Καίρῳ τῷ κ. Μιχ. Κατζάνῃ, Βόλῳ τῷ κ. Κουρτίῳ, Τρικάλαις τῷ κ. Μηνᾷ Σπυράκῳ, Καρδίτῃ κ. Χ. Τσομίδῃ, Κων)πόλει κ. Κ. Μάντῃ καὶ οἷφ, Σερίδι κ. Ἰω. Χαριστιάδῃ ἐν Βελιγραδίῳ, ἐν Ἡρακλείῳ κ. Ι. Κορδοπούλῳ, Ρωμουνίᾳ τοῖς ἀδελφοῖς Χάϊτα, πρὸς δὲ οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ καθυστεροῦντες νά ἐμβάσωσι καὶ εἰς τὸν κ. Μ. Μακάριον, ἐν Βουλγαρίᾳ κ. Α. Πέτσιῳ εἰς Καραμπάτ καὶ Δ. Μουτσπούλῳ εἰς Φιλιππούπολιν. Οἱ ἐν Ἰωαννίνοις δι' ἐπιταγῆς τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου πρὸς ἡμᾶς, ἐν Καβάλλᾳ παρὰ τῷ κ. Γ. Μαργαρίτῃ. Δύνανται δὲ προσέτι πάντες νά ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. Οἱ συνδρομηταὶ ἐκείνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπανηλειμμένως ἐγράψαμεν καὶ ὅσοι καθυστεροῦν τὰς συνδρομὰς τῶν παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φράν νά ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον μὲχρι τέλους τρέχοντος Ἰουλίου ἄλλως θὰ λάβωμεν διὰ τοὺς κωφεύοντας μέτρα τὰ ὅποια θὰ τοὺς λυπήσωσιν.

μὲ τὴν περίστασιν τῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων διαβίσεως τοῦ Αἴμου.

Καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Ἡ Ὑψ. Πύλη, ἀπεφάνητο μὲν κατὰ Αὐγούστον ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐν Λονδίῳ συνθήκην, ἀλλὰ μετὰ τινον τροπολογιῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅθεν εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συνέδριον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας δὲν ἐθεώρησαν ἀποχρῶσαν τὴν ἀποδοχὴν ταύτην, ὥστε ἀπεφασίσθη νά εἰδοποιηθῶσι περὶ τούτου οἱ ἐν Κων)πόλει πρέσβεις. Ἀλλ' οὗτοι, ἐν τῷ μεταξύ, λαμβάνουσι τῇ 9 Σεπτεμβρίου, νέαν δήλωσιν τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, δι' ἧς αὕτη ἀπέδεχτο ἀνεῦ ὁρου τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου.

Τί ἡνάγκασε τὴν Ὑψ. Πύλην εἰς τὴν νέαν ταύτην παραχώρησιν; Τὰ ρωσικὰ στρατεύματα ὑπερβάντα, ὡς προείρηται, τὸν Αἴμον, κατὰ Αὐγούστον, εἶχον ἐν τῷ μεταξύ προελάσει μὲχρι τῶν προαστείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ Τουρκία, θεωροῦσα ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην εἰς σωτηρίας ἐλπίδα, εἶχεν ἤδη πέμψει εἰς Ἀδριανουπόλιν πληρεξουσίου καὶ ἐπεχείρησεν εἰρηναίως πρὸς τοὺς πληρεξουσίου τῆς Ρωσίας ἀπραγματεύσεις οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ρωσίας ἀπῆλθον πρὸς τοὺς ἄλλους νά ὑποβληθῇ ἡ Τουρκία, ἀπροφασίστως εἰς τὴν μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος διαίτησιν τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου ἡ δὲ Τουρκία, ἐν τῇ ἀμνηχανίᾳ αὐτῆς ἡναγκάσθη φυσικῶ τῷ λόγῳ νά ὑποκύψῃ, σπεύσασα νά δηλώσῃ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς ἐν Κων)πόλει πρέσβεις τῶν δύο ἄλλων Δυνάμεων. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρὸς τούτους ἐγγράφον δὲν ἐμελλε νά περιεχῇ εἰμὴ αὐτὴν καὶ μόνον τὴν εἰδοποίησιν, συνετάχθη καὶ ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς 9 Σεπτεμβρίου, ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκη ἐμελλε νά περιλάβῃ πολλῶν ἄλλων δυσκολωμάτων πραγμάτων τὴν ρύθμισιν, δεινὰ πηρτίσθη καὶ δὲν ὑπεγράφη εἰμὴ μετὰ πέντε ἡμέρας, τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου.

(Ἀκολουθεῖ)